

## Cu creionul pe hârtie...

De multe ori las cartea pe genunchi sau împăturesc ziarul și gândul îmi zboară trimis în goană de o idee citită care mă trimite să visez sau să-mi amintesc...

Sunt dintre cei care citesc cu creionul în mână, de multe ori subliniez sau notez pe marginea filei sau, deși am destule asemenea carnețele, strâng totul într-un desen. Alte ori încep și caut în bibliotecă – mi-am propus de atâtea ori să fac ordine în bibliotecă! – și caut și găsesc de multe ori ce nu mă aștept sau ceea ce îmi trebuie.

Acum priveam la televizor discursul și mi-am adus aminte de o poveste neterminată: citisem mai demult o cărticică tradusă din limba maghiară și entuziasmat voiam să știu cât mai mult și am aflat că sunt patru volume groase fiecare cât palma – era opera unui fantastic culegător de pasiuni omenești: Istvan Ratt Veig (vă rog să se verifice cum se scrie exact). Am fost atât de entuziasmat încât am compus un proiect de 50 de serii pentru televiziune – 25 urma să realizăm noi și 25 maghiarii. Proiectul a fost imediat îmbrățișat de oficiali și aveam promisiuni de colaborare din partea multor realizatori de renume printre care și Mikloș Iancio. Îmi imaginam un colectiv redacțional larg care să realizeze cele 50 de scenarii, contam pe creatorii noștri, îmi imaginam colaborarea transilvănenilor, vedeam deja studioul de desene animate din Cluj – veche dorință de creare de filiale ale Anima-filmului în țară.

Mi s-a cerut un scenariu-pilot, un scenariu-model.

Împreună cu colegul meu Gheorghe Turcu – care citea în original, în maghiară opera lui Istvan, am făcut două scenarii.

Doamne! Unde sunt scenariile, ce-am făcut cu ele? Sunt poate la scenograful Lobonț, pentru că cele traduse în engleză le-am trimis la Panonia-film.

Răscolesc biblioteca și dau de copiile scenariilor. Lângă ele o altă cărticică cu o foaie între file: „idee film”. Este intitulată: „Călătorie în jurul craniului meu” Korintty.

Recitesc nuvela preferată:

Un inventator făcuse o rachetă care putea să zboare în cosmos, dar nici un pilot nu avea curajul să se urce în ea. Inventatorul – timorat de opinia publică – se duce la un chirurg și-i spune: „Știi că aici undeva în creier este un lob al fricii, operează-mă, vreau să zbor eu cu racheta mea”. Chirurgul l-a operat și inventatorul a avut curajul să nu se urce în racheta sa!

Mâine duc din nou la scenariile la desen animat!

I.P.Gopo